

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10P/160/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612218510
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2012:6612218510.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou Mgr. Katarínou Katkovou v právnej veci navrhovateľky K. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., B. XXX/X, štátnej občianky Slovenskej republiky, proti odporcovi P. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., B. XXX/X, t.č: ÚVTOS Košice-Šaca, Budovateľská 1, štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

Slovenská republika **n e m á** p r á v o na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa navrhovateľka domáhala určenia príspevku rozvedenej manželky v sume 5 eur mesačne od 01.10.2012 z dôvodu, že je toho času nezamestnaná ,bez príjmu.

Navrhovateľka na pojednávaní trvala na podanom návrhu v celom rozsahu. Navrhovateľka uviedla, že jej manželstvo s odporcom bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Lučenec, č.k. 9P/59/2012-39 zo dňa 24.08.2012. Navrhovateľka je nezamestnaná. Jej jediným príjmom je dávka hmotnej núdzy vo výške 125,57 eur. Nie je invalidnou dôchodkyňou, ani sa nestará o dieťa mladšie než tri roky. Nevlastní žiadne nehnuteľné veci a nemá žiaden iný príjem.

Odporca vo vyjadrení k návrhu na začatie konania uviedol, že nesúhlasí s návrhom na začatie konania, nakoľko je od 08.10.2012 vo výkone trestu odňatia slobody. Nie je zaradený do pracovnej činnosti, nemá žiadne finančné prostriedky a to ani pre seba. Odporkyňa má nárok na sociálne dávky, príspevok v hmotnej núdzy, možnosť vykonávania aktivačných prác a taktiež na aktivačný príspevok.

So zreteľom na to, že sa odporca nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie, súd potom postupoval podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. a prejednal vec v neprítomnosti odporcu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, potvrdením Úradu práce, sociálnych pre a rodiny Lučenec o poberaní dávky v hmotnej núdzy za rok 2012 odporcu, potvrdením o poberaní dávky v hmotnej núdzy za rok 2012 navrhovateľky Úradu práce, sociálnych pre a rodiny Lučenec zo dňa

12.11.2012, potvrdením Úradu práce, sociálnych pre a rodiny Lučenec zo dňa 12.11.2012, správou Správy katastra Lučenec zo dňa 30.11.2012, potvrdením Úradu práce, sociálnych pre a rodiny Lučenec zo dňa 05.12.2012, správou Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 07.12.2012, správou Úradu práce, sociálnych pre a rodiny Lučenec zo dňa 07.12.2012, správou Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec zo dňa 10.12.2012, spisom Okresného súdu Lučenec sp.zn. 9P/59/2012.

Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 9P/59/2012-39 zo dňa 24.08.2012. Súd zároveň nariadil na čas po rozvedení nad maloletým Š. Y., nar. XX.XX.XXXX, K. Y., nar. XX.XX.XXXX, F. Y., nar. XX.XX.XXXX, K. Y., nar. XX.XX.XXXX, P.T. Y., nar. XX.XX.XXXX ústavnú starostlivosť, ktorá sa vykonáva v Detskom domove Rimavská Sobota. Navrhovateľke i odporcovi súd uložil povinnosť prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa, na každé dieťa zvlášť, počnúc právoplatnosťou rozsudku na účet Detského domova Rimavská Sobota, Školská 1053 vždy mesačne do 25. dňa toho - ktorého mesiaca vopred. Navrhovateľka je toho času nezamestnaná, poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 125,57 eur mesačne. Navrhovateľka nepoberá dávku nemocenského poistenia, dávku dôchodkového poistenia, dávku v nezamestnanosti, dávku úrazového poistenia. Odporca od 08.10.2012 vykonáva trest odňatia slobody, pričom do 04.12.2012 bol v ÚVTOS Prešov a od 04.12.2012 je v ÚVTOS Košice-Šaca. Odporca nie je zaradený do pracovnej činnosti, nepoberá dávku dôchodkového poistenia, dávku v nezamestnanosti, dávku nemocenského poistenia, ani dávku úrazového poistenia. Odporca nepoberá štátne sociálne dávky.

Podľa ustanovenia § 72 ods. 1,2,3 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších právnych predpisov rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvedení. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho

manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobým nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona, ktorý aplikoval na zistený skutkový stav.

Vyživovacia povinnosť medzi rozvedenými manželmi nevzniká ako nevyhnutný dôsledok zániku manželstva, ale len za splnenia nasledovných predpokladov, ktoré musia byť splnené súčasne: a) rozvedený manžel, ktorý po rozvedení manželstva nie je schopný sám sa živiť, požiada bývalého manžela o poskytnutie príspevku na výživu rozvedeného manžela, tzn. ak oprávnený manžel nepožiadala bývalého manžela o výživné, nedôjde k vzniku vyživovacej povinnosti, b) schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného manžela umožňujú prispievať na primeranú výživu oprávneného manžela, c) súlad s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine, pričom súd pri rozhodovaní musí brať na zreteľ príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi a taktiež správanie sa oprávneného i povinného rozvedeného manžela po rozvedení manželstva.

Vzhľadom na to, že síce navrhovateľka požiadala odporcu (návrhom na začatie konania), aby jej prispieval na jej primeranú výživu, pretože nie je schopná sama sa živiť s odkazom na návrh na začatie konania, avšak skutočnosť, že je navrhovateľka vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec neznamena, že nie je navrhovateľka schopná sama sa živiť, pretože rozvedená manželka nie schopnou živiť sa len v tých prípadoch, keď sa stará o deti do troch rokov, prípadne o deti staršie, avšak invalidné alebo vyžadujúce osobitnú starostlivosť, resp. na základe lekárskeho potvrdenia alebo znaleckého posudku rozvedená manželka nie je so zreteľom na svoj vek

alebo zdravotný stav schopná zárobkovej činnosti alebo za danej situácie nemá možnosť a príležitosť zaobstarať si primerané zamestnanie, čo v danom prípade na strane navrhovateľky nie je splnené, pričom súd zistil, že odporca nie je zamestnaný, nemá príjem z pracovnoprávneho pomeru, odporca nepoberá dávku dôchodkového poistenia ani dávku v nezamestnanosti, dávku ani príspevky k dávke v hmotnej núdzi, odporca nie vlastníkom hnutelných ani nehnuteľných vecí, teda majetkové pomery, schopnosti a možnosti odporcu neumožňujú prispievať na primeranú výživu navrhovateľky s tým, že súd nezistil v danom prípade rozpor s dobrými mravmi, avšak splnenie tejto podmienky nepostačuje pre vznik vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke, súd potom návrh navrhovateľky zamietol s odkazom na ustanovenie § 72 ods.1, 2 Zákona o rodine.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu zakotvenej v ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. So zreteľom na to, že odporca mal vo veci plný úspech, avšak odporca nepodal návrh na rozhodnutie o trovách konania podľa ustanovenia § 151 ods.1 prvá veta O.s.p., preto súd potom vyslovil, že odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka bola osobne oslobodená od poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. e) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších právnych predpisov, pričom súd jej návrhu nevyhovel, súd potom rozhodol s odkazom na ustanovenie § 2 ods. 2 Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších právnych predpisov, že Slovenská republika nemá právo na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa

doručenia písomného vyhotovenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Proti tomuto rozsudku právo podať odvolanie nemajú tí účastníci, ktorí

sa odvolania vzdali.